

PIEŅEMTIE TEKSTI

Pagaidu versija

P8_TA-PROV(2019)0217

Klimata pārmaiņas

Eiropas Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūcija par klimata pārmaiņām — stratēģisku Eiropas ilgtermiņa redzējumu par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku saskaņā ar Parīzes nolīgumu (2019/2582(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2018. gada 28. novembra paziņojumu “Tīru planētu – visiem! Stratēģisks Eiropas ilgtermiņa redzējums par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku” (COM(2018)0773),
- ņemot vērā padziļinātu analīzi, kas atbalsta Komisijas paziņojumu¹,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām (*UNFCCC*) un tai pievienoto Kioto protokolu,
- ņemot vērā Parīzes nolīgumu, Lēmumu 1/CP.21, *UNFCCC* Pušu konferences 21. sesiju (COP 21) un Pušu konferences 11. sesiju, kas vienlaikus ir Kioto protokola pušu sanāksme (CMP 11) un kas notika Parīzē (Francijā) no 2015. gada 30. novembra līdz 11. decembrim,
- ņemot vērā *UNFCCC* Pušu konferences 24. sesiju (COP 24), Kioto protokola pušu 14. sanāksmi (CMP 14) un kā Parīzes nolīguma pušu sanāksmi rīkoto Pušu konferences pirmās sesijas trešo daļu (CMA 1.3), kas notika Katovicē (Polijā) 2018. gada 2.–14. decembrī,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM),
- ņemot vērā 2018. gada 25. oktobra rezolūciju par ANO 2018. gada Klimata pārmaiņu konferenci (COP 24) Katovicē (Polijā)²,
- ņemot vērā Padomes 2018. gada 22. marta secinājumus,

¹ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0430.

- ņemot vērā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (*IPCC*) īpašo ziņojumu “Globālā sasilšana 1,5 °C robežās”, piekto novērtējuma ziņojumu (*AR5*) un kopsavilkuma ziņojumu,
  - ņemot vērā ANO Vides programmas ziņojuma par emisiju apjoma atšķirībām devīto izdevumu, kas pieņemts 2018. gada 27. novembrī,
  - ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu “Tīru planētu — visiem! Stratēģisks Eiropas ilgtermiņa redzējums par pārticīgu, modernu, konkurētspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku”, kurā uzsvērtas iespējas un problēmas, ko pāreja uz siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju ekonomiku rada Eiropas iedzīvotājiem un Eiropas ekonomikai, un kurš veido pamatu plašām debatēm, iesaistot ES iestādes, valstu parlamentus, uzņēmējdarbības sektoru, nevalstiskās organizācijas, pilsētas un kopienas, kā arī iedzīvotājus; atbalsta mērķi līdz 2050. gadam panākt siltumnīcefekta gāzes (SEG) neto nulles emisiju līmeni un mudina dalībvalstis gaidāmajās debatēs par Eiropas nākotni, kas notiks ES īpašajā samītā Sibiu 2019. gada maijā, rīkoties tāpat; aicina dalībvalstis apņemties veikt vajadzīgās pūles, lai sasniegtu šo mērķi;
  2. atzīst, ka nopietnie klimata pārmaiņu riski ir pamats mūsu iedzīvotāju bažām; atzinīgi vērtē to, ka cilvēki, jo īpaši jaunākās paaudzes, visā Eiropā kļūst arvien aktīvāki, demonstrējot par taisnīgumu klimata jomā; atzinīgi vērtē šo aktīvistu aicinājumus panākt lielāku vērienību un ātru rīcību, lai nepārsniegtu 1,5 °C klimata pārmaiņu ierobežojumu; uzskata, ka valstu valdībām, reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī ES būtu jāņem vērā šie aicinājumi;
  3. uzsver, ka Eiropas iedzīvotāji jau saskaras ar tiešu klimata pārmaiņu ietekmi; uzsver, ka saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras sniegto informāciju laikā no 2010. līdz 2016. gadam vidējie gada zaudējumi, ko Savienībā radījušas ekstremālas laikapstākļu un klimatiskās izpausmes, bija aptuveni 12,8 miljardi EUR un ka, ja netiks veikti turpmāki pasākumi, ar klimatu saistītie zaudējumi ES līdz 2080. gadam varētu sasniegt vismaz 190 miljardus EUR, kas ir līdzvērtīgi 1,8 % no pašreizējā IKP; uzsver, ka saskaņā ar pesimistisko emisiju samazināšanas scenāriju ikgadējās izmaksas, ko rada plūdi ES, līdz 2100. gadam varētu sasniegt 1 triljonu EUR un ka ar laikapstākļiem saistītas katastrofas līdz 2100. gadam varētu skart aptuveni divas trešdaļas Eiropas iedzīvotāju salīdzinājumā ar 5 % pašlaik; turklāt uzsver, ka saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras datiem līdz 2030. gadam 50 % apdzīvoto vietu ES smagi cietīs no ūdens trūkuma;
  4. uzsver, ka *IPCC* īpašais ziņojums par 1,5 °C ir visaptverošākais un jaunākais ietekmes mazināšanas paņēmieni zinātniskais novērtējums atbilstīgi Parīzes nolīgumam;
  5. uzsver, ka saskaņā ar *IPCC* 1,5 °C īpašo ziņojumu, kas paredz vēlākais līdz 2067. gadam ierobežot globālo sasilšanu 1,5 °C robežās, tās nepārsniedzot vai pārsniedzot tikai nedaudz, ir jāpanāk SEG neto nulles līmenis visā pasaulē un līdz 2030. gadam globālās ikgadējās SEG emisijas ir jāsamazina līdz ne vairāk kā 27,4 GtCO₂eq gadā; uzsver, ka, ņemot vērā šos konstatējumus, kā vienam no pasaules līderiem un lai nodrošinātu labu iespēju līdz 2100. gadam noturēt globālās temperatūras izmaiņas zem 1,5 °C, Savienībai ir jācenšas panākt, lai SEG neto emisijas būtu nulles līmenī cik drīz vien iespējams, bet ne vēlāk kā līdz 2050. gadam;
  6. pauž bažas par ANO Vides komitejas 2018. gada Emisiju neatbilstības ziņojumu, kurā

konstatēts, ka pašreizējie bez nosacījumiem pieņemtie nacionāli noteiktie ieguldījumi (NND) būtiski pārsniedz Parīzes nolīgumā noteikto temperatūras robežu, kas ir krietni zemāka par 2 °C, bet tiek lēsts, ka līdz 2100. gadam tie novedīs pie temperatūras paaugstināšanās par 3,2 °C¹; uzsver, ka visām UNFCCC pusēm ir steidzami jāatjaunina savu 2020. gada klimata mērķu vērienīgums;

Risinājumi Eiropas gadsimta vidus nulles emisiju stratēģijai

7. uzskata, ka Eiropa var uzņemties vadošo lomu ceļā uz klimatneitralitāti, investējot inovatīvos tehnoloģiju risinājumos, nodrošinot iedzīvotājiem iespējas un saskaņojot rīcību tādās svarīgās jomās kā enerģētika, rūpniecības politika un pētniecība, vienlaikus nodrošinot sociālo taisnīgumu, lai pati pāreja būtu taisnīga;
8. norāda, ka stratēģijā ir izklāstīti astoņi Savienības ekonomiskās, tehnoloģiskās un sociālās transformācijas risinājumi, kas nepieciešami, lai sasniegtu Parīzes nolīguma temperatūras ilgtermiņa samazinājuma mērķi; norāda, ka tikai divi no šiem risinājumiem ļautu Savienībai sasniegt SEG nulles emisijas vēlākais līdz 2050. gadam; uzsver, ka tādēļ nepieciešama ātra rīcība un ievērojams darbs vietējā, reģionālā, valsts un ES līmenī, iesaistot arī visus dalībniekus, kas nav publiskā sektora dalībnieki; atgādina par dalībvalstu pienākumu pieņemt valsts ilgtermiņa stratēģijas, kā noteikts Pārvaldības regulā; tādēļ aicina dalībvalstis nospraust skaidrus īstermiņa un ilgtermiņa mērķus un izstrādāt politikas virzienus, kas atbilst Parīzes nolīguma mērķiem, un sniegt investīciju atbalstu nulles emisiju risinājumiem;
9. uzsver, ka šajā stratēģijā iekļauto risinājumu pirmās kategorijas mērķis ir līdz 2050. gadam samazināt SEG emisijas par tikai aptuveni 80 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; ar bažām norāda, ka šis mērķis paredz ierobežot globālo sasilšanu nedaudz zem 2 °C un ka tāpēc tas neatbilst ne Parīzes nolīguma mērķim — noturēt to krietni zem 2 °C, ne arī tālejošākajam mērķim — noturēt to zem 1,5 °C;
10. norāda, ka saskaņā ar Komisijas aplēsēm ir sagaidāms, ka ES IKP pieaugs vairāk, ja tiks īstenoti nulles emisiju scenāriji, nevis scenāriji ar mazākiem emisiju samazinājumiem, un abos gadījumos to ietekme ES teritorijā būs nevienmērīga dalībvalstīs pastāvošo atšķirību dēļ, cita starpā arī attiecībā uz IKP uz vienu iedzīvotāju un energoresursu struktūras oglekļa dioksīda emisiju intensitāti; uzskata, ka nerīkošanās būtu tas scenārijs, kas izmaksātu visdārgāk, un tā rezultātā Eiropā ne tikai rastos ievērojams IKP zudums, bet arī vairāk palielinātos ekonomiskā nevienlīdzība starp dalībvalstīm un reģioniem, kā arī pašās dalībvalstīs un reģionos, jo sagaidāms, ka no nerīkošanās sekām dažas valstis cietīs vairāk nekā citas;
11. ar bažām norāda, ka ES atkarība no enerģijas importa pašlaik ir aptuveni 55 %; uzsver, ka neto nulles emisiju scenārija gadījumā līdz 2050. gadam tā samazinātos līdz 20 %, kas pozitīvi ietekmētu ES tirdzniecības bilanci un ģeopolitisko stāvokli; norāda, ka fosilā kurināmā importa izmaksu kumulatīvais ietaupījums laikposmā no 2031. līdz 2050. gadam būtu aptuveni 2 līdz 3 triljoni EUR, ko varētu izmantot citām Eiropas iedzīvotāju prioritātēm;
12. atzinīgi vērtē to, ka ir iekļauti divi risinājumi, kuru mērķis ir līdz 2050. gadam panākt nulles līmeņa SEG emisijas un ka Komisijas tos atbalsta, un uzskata, ka šis līdz gadsimta vidum sasniedzamais mērķis ir vienīgais, kas ir saderīgs ar Savienības

---

¹ ANO Vides programma, “Emisiju neatbilstības ziņojums 2018”, 10. lpp.

saistībām saskaņā ar Parīzes nolīgumu; pauž nožēlu par to, ka stratēģijā netika apsvērti nekādi nulles līmeņa SEG emisiju risinājumi līdz 2050. gadam;

13. norāda, ka stratēģijā ierosinātie risinājumi ir saistīti ar vairāku oglekļa atdalīšanas tehnoloģiju izmantošanu, tostarp oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (CCS) vai oglekļa uztveršanu un izmantošanu (CCU) un tiešu piesaisti no gaisa, kas vēl netiek izmantotas plašā mērogā; tomēr uzskata, ka ES neto nulles stratēģijā par prioritāti būtu jānosaka emisiju tieša samazināšana un pasākumi ES dabisko piesaistītāju un krātuvju saglabāšanai un uzlabošanai un ka oglekļa atdalīšanas tehnoloģijas vajadzētu izmantot tikai gadījumos, kad nav pieejamas tiešas emisiju samazināšanas iespējas; uzskata, ka ir vajadzīga tālāka rīcība līdz 2030. gadam, ja Savienība nevēlas paļauties uz oglekļa atdalīšanas tehnoloģijām, kas ietver ievērojamus riskus ekosistēmām, bioloģiskajai daudzveidībai un nodrošinātībai ar pārtiku, kā apstiprināts arī IPCC 1,5 °C īpašajā ziņojumā;

Klimata pārmaiņu un taisnīgas pārejas sociālie aspekti

14. atzinīgi vērtē Komisija novērtējumu, ka nulles līmeņa emisijas ir iespējamās bez darbvieta zaudēšanas, un pozitīvi vērtē detalizēto vērtējumu par energoietilpīgās nozarēs īstenoto pāreju; uzsver konstatējumu, ka, apdomāti rīkojoties un sniedzot pienācīgu atbalstu vismazāk aizsargātajiem reģioniem, nozarēm un iedzīvotājiem, taisnīgai pārejai uz nulles līmeņa SEG emisijām ir potenciāls radīt darbvieta neto pieaugumu Savienībā — nulles emisiju scenārija gadījumā līdz 2050. gadam ekonomikā kopumā nodarbinātība palielināsies par 2,1 miljonu darbvieta salīdzinājumā ar nodarbinātības pieaugumu par 1,3 miljoniem darbvieta, ja tiks īstenots 80 % emisiju samazināšanas scenārijs; tādēļ uzskata, ka Komisijai ES prasmju panorāmas ietvaros būtu jāizstrādā atjaunoto prasmju audits, ņemot vērā reģionālos datus par prasmēm, kas vajadzīgas klimata ziņā neitrālai Eiropai, lai atbalstītu visneaizsargātākos reģionus, nozares un cilvēkus, tiem pārkvalificējoties uz nākotnē drošām augstas kvalitātes darbvietām šajos reģionos;
15. uzsver daudzos papildu ieguvumus, ko sabiedrības veselībai radīs klimatneitrāla sabiedrība, tostarp attiecībā uz veselības aprūpes izmaksu ietaupījumiem un uz mazāku slogu apdrošināšanas un sabiedrības veselības sistēmām, kā arī uz Eiropas iedzīvotāju vispārējo labklājību, pateicoties lielākai bioloģiskajai daudzveidībai, gaisa piesārņojuma samazināšanai un zemāku piesārņotāju daudzumu apkārtēja vidē; norāda, ka saskaņā ar šādu scenāriju veselībai nodarīto kaitējumu varētu samazināt par aptuveni 200 miljardiem EUR gadā;
16. uzsver, ka ir svarīgi izveidot taisnīgas pārejas fondu, jo īpaši reģioniem, ko visvairāk skārusi dekarbonizācija, piemēram, ogļu ieguves reģioniem, to apvienojot ar vispārējās uzmanības pievēršanu pašreizējā klimata politikas finansējuma sociālajai ietekmei; šajā sakarā uzsver, ka ilgtermiņa stratēģijai ir vajadzīgs plašs sabiedrības atbalsts, ņemot vērā pārmaiņas, kas nepieciešamas dažās nozarēs;
17. uzsver, ka dažos ES reģionos, piemēram, ogļu ieguves reģionos, būs nepieciešama aktīvāka rīcība un lielāki centieni pārejai uz tīru enerģiju; šajā kontekstā atkārtoti aicina daudzgadu finanšu shēmā 2021.–2027. gadam iekļaut īpašu piešķirumu 4,8 miljardu EUR apmērā jaunam Enerģētikas taisnīgas pārkārtošanas fondam, lai atbalstītu darba ņēmējus un kopienas reģionos, kurus minētā pārkārtošana ietekmējusi nelabvēlīgi;
18. uzsver, ka ir nepieciešama apsteidzoša pieeja, lai nodrošinātu taisnīgu pāreju ES

iedzīvotājiem un atbalstītu reģionus, kurus visvairāk ietekmē dekarbonizācija; uzskata, ka Eiropas pārejai klimata jomā ir jābūt ekoloģiski, ekonomiski un sociāli ilgtspējīgai; uzsver, ka, lai nodrošinātu visu iedzīvotāju politisko atbalstu, ir svarīgi ņemt vērā to, kā tiek sadalīti ar klimatu un dekarbonizācijas politiku saistītie ieguvumi, jo īpaši to, kā šos ieguvumus izjutīs cilvēki ar zemiem ienākumiem; tādēļ uzskata, ka sociālā ietekme būtu pilnībā jāņem vērā visās ES un valstu klimata politikas jomās, lai Eiropā nodrošinātu sociālu un ekoloģisku pārveidi; šajā sakarā uzsver, ka īpaši pielāgotas un pietiekami finansētas stratēģijas visos līmeņos būs jāizstrādā, pamatojoties uz iekļaujošu procesu un ciešā sadarbībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām, arodbiedrībām, izglītības iestādēm, pilsoniskās sabiedrības organizācijām un privāto sektoru, lai nodrošinātu visiem Eiropas iedzīvotājiem taisnīgas un vienlīdzīgas iespējas šajā pārejas posmā;

19. atgādina, ka aptuveni 50–125 miljoni Eiropas iedzīvotāju pašlaik ir pakļauti enerģētiskās nabadzības riskam¹; uzsver, ka enerģētiskā pāreja var nesamērīgi ietekmēt cilvēkus ar zemiem ienākumiem un vēl vairāk palielināt enerģētisko nabadzību; aicina dalībvalstis savos integrētajos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos novērtēt enerģētiskās nabadzības skarto mājsaimniecību skaitu un vajadzības gadījumā veikt turpmākus pasākumus, kā noteikts Pārvaldības regulā; aicina dalībvalstis veikt tālredzīgus pasākumus, lai nodrošinātu taisnīgu enerģētisko pāreju un enerģijas pieejamību visiem ES iedzīvotājiem;
20. uzskata, ka jauniešiem ir arvien lielāka sociālā un vides izpratne un ka tas var pārveidot mūsu sabiedrību par tādu, kas ir noturīga pret klimata pārmaiņām, un uzsver, ka jauniešu izglītošana ir viens no efektīvākajiem līdzekļiem cīņā pret klimata pārmaiņām; uzsver, ka jaunieši ir aktīvi jāiesaista starptautisko, starpkultūru un paaudžu attiecību veidošanā, kas ir pamatā kultūras pārmaiņām un atbalstīs globālos centienus panākt ilgtspējīgāku nākotni;

Starpposma mērķi

21. atzīst, ka desmitgadei no 2020. līdz 2030. gadam būs izšķiroša nozīme, lai ES līdz 2050. gadam sasniegtu nulles līmeņa emisijas; aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt spēcīgu vidēja termiņa mērķrādītāju 2030. gadam, jo tas ir nepieciešams, lai tirgū radītu pietiekamu investīciju stabilitāti, pilnībā izmantotu tehnoloģisko inovāciju potenciālu un palielinātu Eiropas uzņēmumiem iespējas kļūt par globālā tirgus līderiem mazemisiju ražošanā;
22. uzsver — lai 2050. gadā sasniegtu nulles līmeņa SEG emisijas visrentablākajā veidā, būs jāpalielina 2030. gada mērķi un tie būs jāpielāgo 2050. gada nulles emisiju scenārijiem; uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi, lai Savienība ne vēlāk kā ANO Klimata samitā, kas notiks 2019. gada septembrī Ņujorkā, paustu skaidru nostāju, ka tā ir gatava pārskatīt savu ieguldījumu Parīzes nolīguma mērķu sasniegšanā;
23. atbalsta Savienības NND atjaunināšanu, nosakot, ka līdz 2030. gadam visas ekonomikas mērogā ir jāpanāk iekšzemes SEG emisijas samazināšana par 55 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni; tādēļ aicina ES vadītājus atbalstīt Savienības NND mērķu vērienīguma attiecīgu palielināšanu īpašajā ES samitā Sibiu 2019. gada maijā saistībā ar gaidāmo ANO klimata samitu 2019. gada septembrī;

---

¹ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU\(2015\)563472_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563472/IPOL_STU(2015)563472_EN.pdf)

24. tādēļ uzskata, ka Komisijai vēlākais 2022.–2024. gada pārskatos par 2030. gada klimata tiesību aktu kopumu un citiem attiecīgajiem tiesību aktiem ir jānāk klajā ar tiesību aktu priekšlikumiem, kas paaugstina mērķu vērienīgumu saskaņā ar atjaunināto NND un nulles līmeņa emisiju mērķi; uzskata, ka nepietiekami 2030. gada mērķi ierobežotu turpmākās iespējas un, iespējams, arī dažu rentablu dekarbonizācijas iespēju pieejamību; uzskata, ka šie pārskati ir svarīgs atskaites punkts ES saistību izpildei klimata jomā;
25. uzskata — lai vēl vairāk nodrošinātu lielāku stabilitāti tirgiem, ES būs lietderīgi noteikt arī emisiju samazināšanas starposma mērķi 2040. gadam, kas var sniegt papildu stabilitāti un nodrošināt, ka tiek sasniegts 2050. gada ilgtermiņa mērķis;
26. uzskata, ka ES neto nulles emisiju stratēģijā būtu jāņem vērā rezultāti, ko dos reizi piecos gados veicamā globālā izsvēršana, kas paredzēta Parīzes nolīgumā, un tehnoloģiju un sabiedrības attīstība, kā arī nevalstisko dalībnieku un Eiropas Parlamenta ieguldījums;

Nozaru ieguldījums

27. uzsver, ka visās ekonomikas nozarēs emisijas būs jāsamazina gandrīz līdz nullei, un tām visām būtu jāpiedalās kopīgajos centienos samazināt emisijas; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt risinājumus, kā panākt klimatneitralitāti visās nozarēs; uzsver, cik svarīgs šajā ziņā ir princips “piesārņotājs maksā”;
28. uzsver dažādo klimata pasākumu un dažādās politikas jomās pieņemto tiesību aktu nozīmi, taču brīdina, ka izklaidēta pieeja varētu izraisīt nekonsekvenci un nenovest pie tā, ka ES līdz 2050. gadam izveido siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju ekonomiku; uzskata, ka ir jāīsteno visaptveroša pieeja;
29. aicina Komisiju izskatīt iespēju saskaņot oglekļa un enerģijas cenu noteikšanu ES, atbalstot pāreju uz nulles līmeņa emisiju ekonomiku, jo īpaši nozarēs, uz kurām neattiecas ES emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS); aicina Komisiju izpētīt iespējami labāko veidu, kā izvairīties no grūtību gadījumiem, un uzstāj, ka nevajadzētu palielināt vispārējo slogu iedzīvotājiem;
30. atzīst lomu, kas vairākumā IPCC 1,5 °C īpašajā ziņojumā iekļauto 1,5 °C scenāriju piešķirta CCS; uzsver, ka ES šajā jomā ir jāizvirza vērienīgāki mērķi; turklāt norāda uz mērķiem, ko dalībvalstis noteikušas saskaņā ar stratēģisko energotehnoloģiju (SET) plānu, lai 2020. gados Eiropas enerģētikas un rūpniecības nozarē īstenotu komerciāla mēroga CCS; uzskata, ka rūpnieciskajos procesos arvien plašāk ir jāizmanto videi droša CCU un CCS, tādējādi panākot emisiju neto samazinājumu ar emisijas novēršanu vai CO₂ pastāvīgas uzglabāšanas palīdzību; ar bažām norāda, ka daudzas CCU tehnoloģijas patlaban nenodrošina pastāvīgu emisiju samazinājumu; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt tehniskos kritērijus, kas nodrošinātu atbalstu tikai tām tehnoloģijām, kuras sniedz pārbaudāmus rezultātus;
31. norāda, ka šī stratēģija apstiprina, ka transporta nozarē joprojām pieaug SEG emisijas un ka ar īstenoto politiku nepietiks, lai transporta nozari dekarbonizētu līdz 2050. gadam; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt modālu pāreju no gaisa uz dzelzceļa transportu, tostarp ātri īstenojot sadarbaspējīgu ES iekšējo dzelzceļa tīklu un mobilizējot lielākas investīcijas, un virzienā uz sabiedrisko transportu un kopīgotu mobilitāti; norāda, ka autotransports rada aptuveni vienu piektdaļu no ES kopējām CO₂ emisijām; tādēļ aicina

dalībvalstis un Komisiju veikt izšķirošus pasākumus, lai visās dalībvalstīs patērētājiem būtu pieejami nulles un mazemisiju transportlīdzekļi, vienlaikus izvairoties no vecu, ļoti piesārņojošu transportlīdzekļu izmantošanas pieauguma dalībvalstīs ar zemiem ienākumiem; uzsver arī viedo tehnoloģiju, piemēram, viedās uzlādes infrastruktūras, nozīmi sinerģiju veidošanā starp transporta elektrifikāciju un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu;

32. uzsver — lai kopumā panāktu ES ekonomikas klimatneitralitāti, savs ieguldījums jāsniedz visām nozarēm, tostarp starptautiskajai aviācijai un kuģniecībai; norāda, ka Komisijas veiktā analīze liecina, ka pašreizējie starptautiskie mērķi un pasākumi, kurus attiecīgi noteikusi Starptautiskā Jūrniecības organizācija un Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija, pat ja tie tiks pilnībā īstenoti, nerada nepieciešamo emisiju samazinājumu, un ka ir nepieciešama būtiska turpmākā rīcība, kas atbilst visu ekonomikas jomu noteiktajam mērķim — neto nulles līmeņa emisijām; uzsver, ka šajās nozarēs ir nepieciešamas investīcijas bezemisiju un mazoglekļa tehnoloģijās un degvielās; aicina Komisiju šajās nozarēs praksē ieviest principu “piesārņotājs maksā”; atgādina, ka atbilstoši aplēsēm līdz 2050. gadam SEG emisijas starptautiskās kuģniecības nozarē pieaugs par 250 %; atzinīgi vērtē to, ka starptautiskā kuģniecības nozare pati sev ir noteikusi absolūtu SEG emisiju samazināšanas mērķi; ar bažām norāda uz progresa trūkumu šā mērķa īstenošanā attiecībā uz īstermiņa un vidēja termiņa pasākumiem un citām konkrētām darbībām; norāda uz dažādiem transporta veidiem uzlikto atšķirīgo slogu; prasa palielinātos ETS ieņēmumus izmantot, lai veicinātu videi nekaitīgus transporta veidus, piemēram, autobusus vai vilcienus;
33. norāda, ka aptuveni 60 % no pasaules metāna emisijām rada tādi avoti kā lauksaimniecība, atkritumu poligoni un notekūdeņi, kā arī fosilā kurināmā ražošana un transportēšana pa cauruļvadiem; atgādina, ka metāns ir spēcīga siltumnīcefekta gāze, kas globālo sasilšanu potenciāli var veicināt 100 gadus un kas iedarbojas 28 reizes spēcīgāk nekā CO₂¹; atkārtoti aicina Komisiju pēc iespējas drīz izpētīt politikas iespējas ātri risināt metāna emisiju jautājumu kā daļu no Savienības stratēģiskā plāna metāna emisijām un šajā nolūkā iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību aktu priekšlikumus;
34. uzsver, ka 2050. gadā galvenokārt metāna un slāpekļa oksīda emisiju dēļ lauksaimniecība kļūs par vienu no galvenajiem atlikušajiem ES SEG emisiju avotiem; uzsver lauksaimniecības nozares potenciālu risināt klimata pārmaiņu radītās problēmas, piemēram, ieviešot ekoloģiskas un tehnoloģiskas inovācijas, kā arī nodrošinot oglekļa uzglabāšanu augsnē; aicina kopējo lauksaimniecības politiku veidot tādu, kas sniedz ieguldījumu SEG emisiju samazināšanā atbilstīgi pārejai uz klimata ziņā neitrālu ekonomiku; aicina Komisiju nodrošināt, ka lauksaimniecības politika, jo īpaši ES un valstu fondi, atbilst Parīzes nolīguma mērķiem un uzdevumiem;
35. uzsver, ka klimata mērķi ir jāiekļauj visās ES politikas jomās, tostarp tirdzniecības politikā; mudina Komisiju nodrošināt, ka visi ES parakstītie tirdzniecības nolīgumi ir pilnībā saderīgi ar Parīzes nolīgumu, jo tas ne tikai uzlabotu globālo rīcību klimata pārmaiņu jomā, bet arī nodrošinātu līdzvērtīgus konkurences apstākļus attiecīgajām nozarēm;

---

¹ *Van Dingenen, R., Crippa, M., Maenhout, G., Guizzardi, D., Dentener, F., Global trends of methane emissions and their impacts on ozone concentrations*, EUR 29394 EN, Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2018, ISBN 978-92-79-96550-0, doi:10.2760/820175, JRC113210.

36. atbalsta aktīvu un ilgtspējīgu mežu apsaimniekošanu valstu līmenī, kā arī konkrētus pasākumus, lai stimulētu efektīvu un ilgtspējīgu ES bioekonomiku, ņemot vērā mežu būtisko potenciālu palīdzēt stiprināt Eiropas centienus klimata jomā (izmantojot piesaisti, uzglabāšanu un aizstāšanu) un līdz 2050. gadam sasniegt nulles emisiju mērķrādītāju; atzīst nepieciešamību pielāgoties klimata pārmaiņām un apturēt bioloģiskās daudzveidības samazināšanos un ekosistēmu pakalpojumu degradāciju ES līdz 2020. gadam, kā arī nepieciešamību izstrādāt uz faktiem balstītu politiku, kas palīdzētu īstenot un finansēt ES bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas pasākumus;
37. uzsver, ka augsnē tiek uzglabāts vairāk oglekļa nekā biosfērā un atmosfērā kopā; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi apturēt augsnes degradāciju ES un nodrošināt kopēju ES rīcību, lai saglabātu un uzlabotu augsnes kvalitāti un tās spēju uzglabāt oglekli;

Enerģētikas politika

38. uzsver energoefektivitātes sniegto ieguvumu apgādes drošības, ekonomikas konkurētspējas, vides aizsardzības, enerģijas rēķinu samazināšanas un mājokļu kvalitātes uzlabošanas jomā; apstiprina energoefektivitātes svarīgo lomu uzņēmējdarbības iespēju un nodarbinātības radīšanā, kā arī tās sniegtos vispārējos un reģionālos ieguvumus; šajā sakarā atgādina, ka saskaņā ar Pārvaldības regulu ir ieviests princips “energoefektivitāte pirmajā vietā”, ka tā piemērošana būtu pilnībā jāizmanto rentablā veidā visā enerģētikas ķēdē un ka tas ir pamats jebkurai virzībai uz 2050. gada neto nulles emisiju mērķi;
39. uzsver enerģētikas centrālo lomu pārejā uz SEG neto nulles emisiju ekonomiku; atgādina, ka Savienībai pēdējo desmitgažu laikā ir izdevies sekmīgi iesaistīt SEG emisijas no ekonomiskās izaugsmes un samazināt emisijas, jo īpaši pateicoties energoefektivitātei un atjaunojamo energoresursu ienākšanai; uzsver, ka pārejai uz tīru enerģiju būtu arī turpmāk jāveicina Eiropas ekonomikas modernizācija un ilgtspējīga ekonomikas izaugsme un jānodrošina sociālie un vidiskie ieguvumi Eiropas iedzīvotājiem;
40. uzskata, ka ES līderība atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomā apliecina citām pasaules daļām, ka pāreja uz tīru enerģiju ir gan iespējama, gan labvēlīga un sniedzas tālāk par cīņu pret klimata pārmaiņām;
41. norāda — lai izveidotu SEG neto nulles emisiju ekonomiku, būs vajadzīgas ievērojamas papildu investīcijas ES enerģētikas sistēmā un saistītajā infrastruktūrā salīdzinājumā ar pašreizējo pamatscenāriju, proti, no 175 līdz 290 miljardiem EUR gadā;
42. uzsver — ņemot vērā enerģētikas pārkārtošanas dažādos sākumpunktus, siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas centieni ar mērķi ES līmenī panākt klimatneitralitāti var visā ES teritorijā tikt sadalīti nevienādi;
43. aicina dalībvalstis nekavējoties īstenot tīras enerģijas paketi; atgādina par dalībvalstu kompetenci ES klimata un enerģētikas politikas satvarā pašām lemt par savu energoresursu struktūru;
44. prasa veidot augsti energoefektīvu un uz atjaunojamiem energoresursiem balstītu energosistēmu un aicina Komisiju un dalībvalstis veikt visus šajā sakarā nepieciešamos pasākumus, jo tai būs plašāka ietekme uz visām ekonomikas nozarēm; uzsver, ka visi Komisijas ierosinātie risinājumi paredz krasi samazināt fosilā kurināmā izmantošanu un

būtiski palielināt atjaunojamās enerģijas daļu;

45. uzsver, ka Ekodizaina direktīva¹ ir sniegusi būtisku ieguldījumu ES klimata mērķu sasniegšanā, ik gadu samazinot SEG emisijas par 320 miljoniem tonnu CO₂ ekvivalenta, un ka tiek lēsts, ka līdz 2020. gadam šīs direktīvas darbības rezultātā ES patērētāji kopumā varētu ietaupīt līdz 112 miljardiem EUR, vai ik gadu aptuveni 490 EUR gadā katrā mājsaimniecībā; prasa noteikt papildu produktus, uz kuriem attiecas Ekodizaina direktīva, tostarp planšetdatorus un viedtālrunus, un atjaunināt pašreizējos standartus, lai atspoguļotu tehnoloģiju attīstību;
46. uzsver, ka ir jānodrošina turpmāka Eiropas energotirgus integrācija, lai visefektīvākajā veidā panāktu enerģētikas nozares dekarbonizāciju, veicinātu investīcijas, ar kurām visvairāk sekmēt atjaunojamās enerģijas ražošanu, un stimulētu iedzīvotāju aktīvu līdzdalību nolūkā paātrināt enerģētikas pārkārtošanu virzībā uz oglekļa ziņā neitrālu un ilgtspējīgu ekonomiku; uzskata, ka ir svarīgi paaugstināt dalībvalstu starpsavienotības līmeni un veicināt vairāk pārrobežu atbalsta shēmu;
47. norāda, ka ES būvniecības sektors pašlaik veido 40 % no Eiropas enerģijas galapatēriņa un 36 % no CO₂ emisijām²; aicina atraisīt šī sektora potenciālu enerģijas taupīšanai un oglekļa pēdas samazināšanai saskaņā ar Ēku energoefektivitātes direktīvā³ nosprausto mērķi līdz 2050. gadam izveidot ļoti efektīvu un dekarbonizētu ēku fondu; uzsver, ka ēku energopatēriņa efektivitātes uzlabošanai ir ievērojams potenciāls vēl vairāk samazināt Eiropas SEG emisijas; turklāt uzskata, ka mērķa par zema energopatēriņa ēkām, kas pilnībā nodrošinātas ar atjaunojamo enerģiju, sasniegšana ir nepieciešamais priekšnoteikums, lai izpildītu Parīzes nolīgumu un ES programmu izaugsmei, vietējām darbvietām un iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanai visā Eiropā;
48. aicina visus valsts, reģionālās un vietējās pārvaldes līmeņus ieviest pasākumus, kas mudinātu iedzīvotājus piedalīties enerģētikas pārkārtošanā un veicinātu paraugpraksi apmaiņu; uzsver, ka iedzīvotāju iesaistīšanai enerģētikas sistēmā, izmantojot decentralizētu atjaunojamās enerģijas pasāražošanu, elektroenerģijas uzkrāšanu un līdzdalību pieprasījuma reakcijā un energoefektivitātes shēmās, būs izšķiroša nozīme pārejā uz nulles līmeņa SEG emisijām; tādēļ prasa pilnībā integrēt aktīvu iedzīvotāju iesaistīšanu šajos risinājumos, jo īpaši pieprasījuma pusē;

Rūpniecības politika

49. uzskata, ka ekonomiskā labklājība, globālā rūpniecības konkurētspēja un klimata politika ir savstarpēji stiprinošas; atkārtoti norāda, ka pāreja uz SEG neto nulles emisiju ekonomiku Eiropas Savienībai rada problēmas un iespējas un ka būs vajadzīgas investīcijas rūpnieciskajā inovācijā, tostarp digitālajās tehnoloģijās un tīrās tehnoloģijās, lai stimulētu izaugsmi, stiprinātu konkurētspēju, uzlabotu nākotnes prasmes un radītu miljoniem darbvietu, piemēram, augošajā aprites ekonomikā un bioekonomikā;
50. uzsver, ka stabila un paredzama enerģētikas un klimata politikas sistēma ir pamats tam,

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Direktīva 2009/125/EK, ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

² <https://ec.europa.eu/energy/en/topics/energy-efficiency/buildings>

³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Direktīva (ES) 2018/844, ar ko groza Direktīvu 2010/31/ES par ēku energoefektivitāti un Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 156, 19.6.2018., 75. lpp.).

lai nodrošinātu ļoti nepieciešamo investoru uzticību un ļautu Eiropas nozarēm pieņemt ilgtermiņa investīciju lēmumus Eiropā, jo vairuma rūpniecisko iekārtu ekspluatācijas laiks pārsniedz 20 gadus;

51. uzsver energoietilpīgu rūpniecības nozaru nozīmi ES ilgtermiņa SEG emisiju samazinājuma panākšanā; uzskata, ka, lai saglabātu ES vadošo lomu mazoglekļa rūpniecībā un rūpniecisko ražošanu ES, saglabātu Eiropas rūpniecības konkurētspēju, samazinātu atkarību no fosilā kurināmā un pakļautību fosilā kurināmā importa cenu svārstīgumam un pieaugumam un novērstu oglekļa emisiju pārvirzes risku, ir nepieciešami pārdomāti un mērķtiecīgi politikas satvari; aicina Komisiju nākt klajā ar jaunu un integrētu ES rūpniecības klimata stratēģiju energoietilpīgām nozarēm, lai atbalstītu smagās rūpniecības pāreju uz konkurētspējīgām neto nulles emisijām;
52. aicina Komisiju izstrādāt rūpniecības stratēģiju ar pasākumiem, kas ļauj Eiropas rūpniecībai globālā mērogā konkurēt, pamatojoties uz vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem; uzskata, ka Komisijai šīs politikas ietvaros būtu jāizvērtē papildu pasākumu efektivitāte un saderība ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumiem, lai aizsargātu nozares, kuras pakļautas oglekļa emisiju pārvirzes riskam attiecībā uz tādu produktu importu, kas aizstātu, pielāgotu vai papildinātu jebkādas pašreizējos oglekļa emisiju pārvirzes pasākumus;
53. norāda, ka vairāki jaunietekmes tirgi sāk ieņemt svarīgu vietu globālā tirgus vajadzību apmierināšanā, pārejot uz neto nulles emisiju ekonomiku, piemēram, attiecībā uz bezemisiju transportu un atjaunojamo energoresursu enerģiju; uzsver, ka ES ir jāsaglabā savas ekonomikas vadošā loma videi draudzīgu inovāciju jomā un saistībā ar investīcijām videi nekaitīgās tehnoloģijās;
54. norāda, ka Komisijas 2018. gada ziņojumā par enerģijas cenām un izmaksām Eiropā (COM(2019)0001)¹ uzsvērts, ka ES pastāvīgi ir ļoti pakļauta svārstīgām un pieaugošām fosilā kurināmā cenām un ka paredzams, ka elektroenerģijas ražošanas izmaksas nākotnē palielināsies elektroenerģijai, kuras ražošanā izmanto fosilo kurināmo, bet cenas kritīsies atjaunojamajiem energoresursiem; uzsver, ka ES enerģijas importa izmaksas 2017. gadā palielinājās par 26 %, sasniedzot 266 miljardus EUR, galvenokārt naftas cenu pieauguma dēļ; turklāt norāda, ka ziņojumā lēsts, ka naftas cenu pieaugumam ir bijusi negatīva ietekme uz ES izaugsmi (-0,4 % no IKP 2017. gadā) un inflāciju (+ 0,6);

Pētniecība un inovācija

55. uzsver, ka ES un valstu pētniecības un inovācijas programmas ir ļoti svarīgas, lai palīdzētu Savienībai saglabāt vadošo lomu cīņā pret klimata pārmaiņām, un uzskata, ka klimata aspektu integrēšana ir pienācīgi jāiekļauj pētniecības un inovācijas programmu sagatavošanā un īstenošanā;
56. uzskata, ka nākamo divdesmit gadu laikā būs vajadzīgas ievērojamas pūles pētniecības un inovācijas jomā, lai nodrošinātu mazemisiju un nulles līmeņa oglekļa emisiju risinājumu pieejamību visiem, padarītu tos sociāli un ekonomiski dzīvotspējīgus un radītu jaunus risinājumus SEG neto nulles emisiju ekonomikas izveidošanai;

---

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1548155579433&uri=CELEX:52019DC0001>

57. uzsver tā nostāju, ka programmai “Apvārsnis Eiropa” vajadzības gadījumā kā daļu no Savienības vispārējā klimata pasākumu integrēšanas mērķa ir jāiegulda vismaz 35 % no saviem izdevumiem klimata mērķu sasniegšanas atbalstam;

Finansējums

58. prasa ātri ieviest ES ETS inovācijas fondu un pirmo uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus izsludināt 2019. gadā, lai veicinātu investīcijas revolucionāru mazoglekļa rūpniecisko tehnoloģiju demonstrēšanā plašā nozaru kontekstā, ne tikai elektroenerģijas ražošanā, bet arī centralizētās siltumapgādes un rūpnieciskajos procesos; prasa daudzgadu finanšu shēmu 2021.–2027. gadam un tās programmas pilnībā saskaņot ar Parīzes nolīgumu;
59. uzskata — lai Savienība vēlākais līdz 2050. gadam sasniegtu nulles līmeņa emisijas, ir jāmobilizē būtiskas privātās investīcijas; uzskata, ka tam būs nepieciešama ilgtermiņa plānošana un regulējuma stabilitāte un paredzamība investoriem un attiecīgi tas būs pienācīgi jāņem vērā turpmākajā ES regulējumā; tādēļ uzsver, ka par prioritāti būtu jānosaka 2018. gada martā pieņemtā ilgtermiņa finanšu rīcības plāna īstenošana;
60. uzskata, ka 2021.–2027. gada DFS pirms pieņemšanas būtu jāizvērtē, ņemot vērā mērķi līdz 2050. gadam sasniegt klimata ziņā neitrālu ekonomiku, un ka ir jāizveido standarta tests, lai nodrošinātu, ka ES budžetā paredzētie izdevumi ir atbilstīgi attiecībā uz klimata aspektu;
61. pauž nožēlu par to, ka fosilā kurināmā subsīdijas joprojām palielinās un sasniedz aptuveni 55 miljardus EUR gadā¹; uzskata, ka ES un dalībvalstīm ir nekavējoties jāatsakās no visām Eiropas un valstu subsīdijām fosilajam kurināmajam;
62. uzsver, cik svarīga ir taisnīga pāreja uz oglekļa ziņā neitrālu ekonomiku, un aicina dalībvalstis šajā jomā ieviest atbilstošu politiku un piešķirt nepieciešamo finansējumu; uzsver, ka attiecīgos gadījumos ES izdevumi no attiecīgajiem fondiem varētu sniegt papildu atbalstu;

Patērētāju loma un aprites ekonomika

63. uzsver uzvedības maiņas būtisko ietekmi uz SEG emisiju samazināšanu; aicina Komisiju pēc iespējas drīzāk izpētīt politikas iespējas, lai veicinātu paradumu maiņu, tostarp attiecībā uz vides nodokļiem; uzsver, ka ir svarīgi īstenot augšupējas iniciatīvas, piemēram, Pilsētas mēru paktu, kas veicinātu uzvedības maiņu;
64. uzsver, ka ļoti liela daļa no energopatēriņa un tādējādi arī SEG emisijām ir tieši saistīta ar resursu iegūšanu, pārstrādi, transportēšanu, pārveidi, izmantošanu un likvidēšanu; uzsver, ka katrā resursu pārvaldības ķēdes posmā var ļoti būtiski ietaupīt līdzekļus; tāpēc uzsver, ka resursu produktivitātes palielināšana, uzlabojot efektivitāti un samazinot resursu izšķērdēšanu, izmantojot tādus pasākumus kā, piemēram, atkārtota izmantošana, reciklēšana un atjaunošana, var ievērojami samazināt gan resursu patēriņu, gan SEG emisijas, vienlaikus uzlabojot konkurētspēju un radot uzņēmējdarbības iespējas un darbvietas; uzsver aprites ekonomikas pasākumu rentabilitāti; uzsver, ka uzlabota resursu izmantošanas efektivitāte un aprites ekonomikas pieejas, kā arī aprites ekonomikas ražojumu dizains palīdzēs īstenot ražošanas un patēriņa modeļu maiņu un

---

¹ “Enerģijas cenas un izmaksas Eiropā”, 10.–11. lpp.

samazināt atkritumu apjomu;

65. uzsver, cik svarīga ir produktu politika, piemēram, zaļā publiskā iepirkuma un ekodizaina politika, kas var būtiski veicināt enerģijas ietaupījumus un samazināt produktu radīto oglekļa pēdu, vienlaikus uzlabojot izmantoto materiālu pēdu un vispārējo ietekmi uz vidi; uzsver nepieciešamību noteikt aprites ekonomikas prasības kā daļu no ES ekodizaina standartiem un attiecināt pašreizējo ekodizaina metodiku ne tikai uz ražojumiem, kas saistīti ar enerģiju, bet arī uz citām ražojumu kategorijām;
66. uzskata, ka ES jāturpina izstrādāt uzticamu modeli, ar ko novērtēt patēriņa ietekmi uz klimatu; pieņem zināšanai Komisijas padziļinātajā analīzē izdarīto secinājumu, ka ES centieni samazināt emisijas no tās ražošanas tiek nedaudz neitralizēti, importējot preces ar augstāku oglekļa dioksīda pēdu, bet ka ES tomēr ir ievērojami palīdzējusi samazināt emisijas arī citās valstīs, jo pieaug tirdzniecības plūsma un palielinās tās eksporta oglekļa emisiju efektivitāte;

ES un globāla mēroga rīcība klimata jomā

67. uzsver, cik svarīgas ir pastiprinātas iniciatīvas un pastāvīgs dialogs attiecīgos starptautiskos forumos un iedarbīga klimata diplomātija ar mērķi veicināt līdzīgus politiskos lēmumus, kas palielinātu klimata mērķu vērienīgumu citos reģionos un trešās valstīs; prasa ES palielināt savu finansējumu klimata jomā un aktīvi mudināt dalībvalstis palielināt to klimata atbalstu (attīstības palīdzību, nevis aizdevumus) trešām valstīm, kam būtu jānāk papildus aizjūras attīstības palīdzībai un ko nevajadzētu divkārši uzskaitīt gan kā attīstības, gan kā klimata jomas finansējuma atbalstu;
68. uzsver, ka ANO klimata pārmaiņu samits 2019. gada septembrī būs ideāls brīdis valstu vadītājiem paziņot par vērienīgākiem NND; uzskata, ka ES būtu ļoti savlaicīgi jāpieņem nostāja par sava NND atjaunināšanu, lai ES ierastos šajā samitā labi sagatavota un ciešā sadarbībā ar pušu starptautisku koalīciju nolūkā atbalstīt vērienīgākus centienus klimata jomā;
69. uzsver, cik svarīgi ir stiprināt sadarbību starp ES politikas instrumentiem un trešo valstu šādu instrumentu ekvivalentiem, jo īpaši starp oglekļa cenas noteikšanas mehānismiem; aicina Komisiju turpināt un pastiprināt sadarbību un atbalstu oglekļa cenu noteikšanas mehānismu izveidē ārpus Eiropas, lai panāktu lielāku emisiju samazinājumu un vienlīdzīgākus konkurences apstākļus visā pasaulē; uzsver, ka ir svarīgi ieviest vides aizsardzības pasākumus ar mērķi nodrošināt SEG emisiju reālu un papildu samazināšanu; tādēļ aicina Komisiju atbalstīt stingrus un stabilus starptautiskos noteikumus, lai novērstu nepilnības emisiju uzskaitē vai emisiju samazinājuma divkāršu uzskaiti;

o

o o

70. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.